

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Dnia Hilarego Biskupa.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 3.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Cichosław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0 ^o R red w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepla podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 ^o 4 ^o . 388	+ 9 ^o 6	3 ^o . 03	PI: Zachodni średni	Pechmurno	
12	4, 485	+ 13, 7	2, 43	„ mocny	„ „	
3	3, 591	+ 14, 6	2, 25	„ „	„ „	
9	2, 719	+ 11, 2	3, 77	„ słaby	„ „	Deszcz

Cześć Urzędowa.

W skutek reskryptu Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu z dnia 5 maja r. b. 1835 Nr. 2037 w dniu dziewiętnastym (19) maja r. b. we Wtorek i dalszych o godzinie 9. ranej w domu na Wesoly przy Krakowie pod L. 191 rozpoczą się licytacja ruchomości, jako to: mebli nowych, naczyń stolarskich, materiałów i t. p. po niedy Wawrzeńcu Senkowskim stolarzu pozostałych, a to za gotową srebrną courant moneta.

Kraków 11 Maja 1835 r.
Andrzej Jaroszewski N. P.

Ceny bydła z targu d. 6 Maja 1835 r.

Wół ważyący mięsa czystego funtów 450 kosztuje złp. 159; funt: 350 złp. 118; Krowa średnia tłusta ważyąca mięsa czystego funtów 300 kosztuje złp. 122; huda ważyąca funtów 150 kosztuje 48; Cielę ważyące mięsa czystego funtów 36 kosztuje złp. 12 gr. 4. Wieprz średni tłusty ważyący funtów — kosztuje złp. —; chudy ważyący funt: 123 kosztuje złp. 41.

Przekonali się o powyższych cepach bydła i oryginał jak zwykle podpisali.

Peszkę. Nasturkiewicz W. G. VII. W. G.
Gołombowski K. T.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 11 i 12 Maja 1835 r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr
Korzec Pszenicy..	21	9	21	—	20	—	19	—
— Zyta.....	18	20	18	15	18	—	17	—
— Jęczmien:	18	—	17	15	16	15	15	15
— Owsa.....	12	10	11	15	—	—	—	—
— Grochu	27	—	25	—	24	—	—	—
— Jagiel.....	40	—	37	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	—	—	—	—	—	—	—	—

Przekonali się o powyższych cenach zboża i oryginał jak zwykle podpisali:

Peszkę. Nasturkiewicz W. G. VII. W. G.
Gołombowski K. T.

LOTERJA KRAJOWA.

W 659 ciągnienu dnia 13 Maja 1835 roku w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numera:

53. — 17. — 47. — 5. — 4.

Przyszło Ciągnięcie 660 przypada d. 20
Maja 1835 r.

Cześć Polityczna.

K R A K Ó W.

Na wczorayszym trzecim koncercie Pana Guzików, teatr był jeszcze liczniejszy jak na drugim. Zdaje się, że gra tego wirtuoza, im częściej jest słyszana, tym silniej działa na zmysły, tym potężniej zachwyca i porywa. — Publiczność do najwyższego stopnia zadowolniona, ciągłemi oklaskami uwieńczyła nadzwyczajny talent P. Guzikowa, chcąc mu przez to dać poznać, że koncert jego wczorayszy, niepowinienby już być ostatnim. —

Jutro na benefis trzech siostr Anieli, Cecylii i Alexandry Żebrowskich, dzieci ulubionych na scenie tutejszój, dane będą dwie komedye, pierwsza pod napisem: *Niezgody domowe*, druga: *Pierścień brylantowy*. Po pierwszój sztuce ośmioletnia Aniela, tańczyć będzie *solo krakowskie*, z baletu pod tytułem: *Wesele w Oycowie*, a po niej jedenaścioletnia Cecylia, *Mazura* układu P. Zielińskiego mistrza tańców; — zakończy zaś widowisko *Pas-de-deux* z szalami przez obiedwie male tancerki. Troskliwy oyciec, tym ufniej poleca dzieci swoje względem Łaskawej Publiczności, że od lat kilkunastu niezmiennemi zaszczycając się Jey względami, do serc Wspaniałomyślnych lubowników Teatru, niezaprzeczone ma prawa.

WIADOMOŚCI Z OSTATNIEJ POCZTY.

WARSZAWA 7 Maja. Sprawozdanie banku Polskiego za rok 1834, odbyło się dnia wczorayszego o godzinie w pół do jedenastej z rana. JW. Radca Stanu Morawski, prezydujący w zastępstwie JW. Dyrektora Prez. w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu zagaił posiedzenie następującą mową:

»Z polecenia i w zastępstwie D. G. Prez. w skarbie publicznym, mam zaszczyt otwo-

rzyć posiedzenie dzisiejsze, przeznaczone na sprawozdanie banku Polskiego na r. 1834. — Z milém bez wątpienia uczuciem, przyjmiecie Panowie, ten nowy dowód pomyslnych wypadków, któremi zwykle wieńczoną zostaje, wytrwała usilność o spełnienie celów, instytucyi téj wskazanych. — Jeżeli warunkiem powodzenia zakładów kredytowych jest świętobliwa rzetelność w spełnieniu zobowiązań dla pozyskania i zachowania jak najrozsądniejszego zaufania, tedy świadectwa pod tym względem corocznie przez kommissyą umorzenia długu krajowego, u podnóżka Tronu składane, i głos powszechny oparty na siedmioletniem doświadczeniu, przyznają w zupełności ważną tę zaletę bankowi Polskiemu; ona to, obok ścisłego zachowania przepisów i przy dobroczynnej pomocy i opiece rządu, zrodziła owe pomyslnie skutki, jakie z działań téj instytucyi na kraj spływają. — Prace podjęte i dokonane w roku 1834, we wszystkich niemal odnogach odznaczają się ważnością, a jeżeli splata długu wewnętrznego, nie nabrała jeszcze pożądaney rozciągłości, nie przestaje wszelako zajmować całą troskliwość rządu, trudniącego się ustaleniem ostatecznej onego wysokości, i obmyśleniem środków odpowiednich. — Pomnożony łaskawością Monarchy kapitał zakładowy, ułatwił sposobność skuteczniejszego wspierania rolnictwa i handlu; przemysł doznawał także względnej pomocy. Bank Polski oprócz środków pomocniczych ku ważniejszym operacyom finansowym, przekazał skarbowi publicznemu z zarobków własnych, blisko półczwarta milijona złotych. — Znakomity kurs papierów publicznych, dowodzi zaufaniem i kredyt, a pomoc jaką bank Polski z przepisów prawa tow. kred. niesie jęj w obowiązku, przykłada się do pomyslności instytucyi, mającej i w tém niepoślednią zasługę, że ułatwia założenie i uposażenie Banku. — Jeszcze przed dziesięcią laty, zdawało się niemal niepodobnym, aby w Polsce bank rządowy, z zasobów skarbowych wznieść się i utrzymać zdołał. N. Cesarz i Król Imci ob-

darzając kraj ten wszystkiem, co do szczęścia naszego przyłożyć się może, mądrością swą zwycięzył trudności, twórcze wskazując środki. — Od zawiązania swego w r. 1828 bank Polski okazywanemi rezultaty usprawiedliwia powzięte nadzieje i zamierzone przez ustawodawcę skutki, wszelka zachęta z niéy stroiny do dalszêy pracy i wytrwałości zdaje się zbytęcną, bo przeszłość jest poniekąd rękojmią przyszłości, bo szlachetna gorliwość i poświęcenie się, ma za cel wyłączny przykładanie się do dobra ogólnego i wspierania tém samém najsłabszych J. C. Mości dla kraju tego zamiarów.»

(Dokończenie nastąpi.)

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

PARYŻ 25 Kwietnia. W artykule pod napisem: »Statystyka izby deputowanych,» *Constitutionnel* interesujące daje wyjątki w tym przedmiocie z niedawno wydanego dzieła przez Pana M. F. Chapelain. Nie małą przynosi naukę, mówi wspomniane pismo, poznanie żywiołów, z których jest złożone jakowe ciało państwa; podobne poznanie, może nie jednego głosowania odsłonić tajemnicę, i i objaśnić wiele czynów, które dla niedostatku prawdziwych pojęć, możeby nie jasne były. Mielisimy nieraz sposobność dostarczenia takich analitycznych rozbiórów izby deputowanych, ale były to zawsze jednostronne nie zupełne spostrzeżenia. W wydanéy niedawno statystyce Pana Chapelain, jest to gruntownie i jasno wyłożone. Następujący rezultat umieszczamy z tego dzieła: »Izba, ma tylko 213 niezawisłych deputowanych; 39 jest w położeniu wątpliwéy zawisłości; 207 są mniéy więcéy bezwarunkowo zawislemi. Ztąd jednak nie można wnosić, żeby między wojskowymi, sądowymi i cywilnemi urzędnikami, nie było niezawisłego zupełnie głosu i zdania, albo, żeby między osobami, które przez swoje położenie, mogą nie być pod wpływem rządu, nie znajdowało się wiele takich, co woli rządu więcéy są ulegli, bar-

dziej przez nią związani, niż urzędnicy na najsłabszych posadach.» —

LONDYN 25 Kwietnia. Dziennik *Times* umieścił w tych dniach porównawczy obraz członków terażniejszego gabinetu, względnie do członków poprzedzającego, tak o nich mówi: *Spring Rice*. Przed trzema lub czterema laty, wszedł ten Pan na niski urząd sekretarza w skarbie, gdzie pozostawał aż do roku zeszłego, postąpiwszy niespodziewanie na sekretarza wydziału osad, przez co stał się niemniej, jak następcą lorda Stanley. I teraz widzimy go już następcą takiego męża, jakim jest Sir Robert Peel. Zaiście, nie może być nic śmieszniejszego nad zmiany jakich dożyliśmy; zmiany takie, jaką jest np. zmiana Pana Peła na Pana Spring Rice; księcia Wellingtona, najbieglejszego europejskiego dyplomata, na Pana Palmerstona; najznakomitszego adwokata Anglii Sir William Folleta, na nieznanego nikomu, terażniejszego fiskusa jeneralnego, Pana Rolfe, i t. d. Lord Lyndhurst, najlepszy bezwątpienia w całym kraju sędzia, niewiadomo jeszcze, komu swego miejsca ustąpi, bez względu na to, co powiedział hrabia Grey, iż nie masz urzędu sądowego, którego by lord Lyndhurst nie mógł być ozdobą. W Irlandyi jeszcze gorzej się dzieje. Sir Edward Sugden, jeden z najlepszych prawników Anglii, mąż pełen doświadczenia w zawodzie sądowym, zmuszony jest ustąpić zwaśliwemu i uprzedzonemu o sobie lordowi Plunkett, który nie dał dotąd najmniejszego swych zdolności dowodu. Ostatnią, ale nie mniejszą niedorzecznością, jest nareszcie mianowanie lorda Morpeth, w miejsce Sir Henryka Hardinge, na urząd sekretarza Irlandyi. Ten ostatni jest utalentowanym wojownikiem i zręcznym statystą, kiedy tymczasem lord Morpeth, chociażby najlepsze ożywiały go chęci, zaledwie uczniem tamtego być może.» — *Courier* odpowiada na to: »Porównania między żyjącymi, są zawsze rzeczą drażliwą; ponieważ trudno, aby tak się zrobić daly, iżby jedna lub druga osoba obrażoną się nie

sądziła; ponieważ sąd, rzadko kiedy zupełnie sprawiedliwym być może, tym więcej, że znalezienie się osób, zależy nayczęściej od okoliczności, pośród których są działającem. Podziwiamy i szanujemy zdolności, oraz wielkie zasługi Pana Peel, położone dla sprawy publicznej, tak, jakbyśmy uwielbiali je w każdym innym. Swą stałością i światłem, ocalił on kraj od powszechnego bankructwa; z téj więc przyczyny, należy mu bezwzględny szacunek. Lecz każdego Achillesa ma swoją piętę, chociażby przeto był P. Peel dziesięć razy więcej zasłużony i 10 razy zręczniejszy, ma dla tego swe drażliwe miejsce, a my nie zaniedbalibyśmy żadnej sposobności, aby obalić jego administrację, z powodu że nosobnionym jego przekonaniem była potrzeba utrzymania bez zmiany irlandzkiego kościoła, to jest, wraz z naywiększem nadużyciem, jakie tylko w Europie znaleźć się może. Irlandya ma ludność katolicką 7 milionów wynoszącą, pół miliona wyznawców anglikańskiego obrządku i pół miliona presbiteryanów. Jeżeli więc w takim kraju ma być kościół panujący, czyliż nam nie wskazuje sam zdrowy rozsądek, nie przekonująco zasady sprawiedliwości i polityki, że kościół katolicki być nim powinien? Dziwi się *Times*, że Pan Spring Rice ma być następcą Pana Peel w obowiązkach kancelarza izby skarbowey. Bez wątpienia, nikt w tym urzędzie godnej zastąpić go nie potrafi. Pan Spring Rice posiada piękne zdolności w rzeczach finansowych, tak dalece, że z wyłączeniem jednego Pana Peel, on jest do tego urzędu naywłaściwszy pomiędzy wszystkimi, którzy takowy w ostatnich 20 latach piastowali. Co się lorda Palmerston dotyczy, nie chcemy bynajmniej uwłaczać wielkim talentom księcia Wellingtona, które każdego anglika słuszną dumą napawać powinny; niemamy wszelako, że lord Palmerston dowiódł swych zdolności. Jako sekretarz do wydziału interesów zagranicznych, miał on w ciągu lat 4 urzędowania swojego, licznie do pokonania trudności, a przecież bezwzględnie

na nie, potrafił utrzymać pokój europejski, co jest nieomylnym dowodem zdolności i taktu w urzędowaniu. Chętnie przyznajemu także wielkie pochwały jakie *Times* udziela lordowi Lyndhurst; jest on bez wątpienia nayzdolniejszym sędzią, i ubolewać należy że zwyczaj chce, ażeby wraz ze zmianą ministrów, odwoływano także obudwóch naywyższych sędziów w Anglii i Irlandyi; gdyby nie ta okoliczność, bylibyśmy chętnie widzieli pozostających na swoich miejscach lorda Lyndhurst i Sir Edwarda Sudgen; być nawet może, że ten pierwszy niebawnie wyjdzie napowrót w urzędowanie. Jego powrót, będzie bezwątpienia i dla publiczności i dla krętek sądowych zarówno przyjemny. Lecz odliczyszy Sir Roberta Peel, księcia Wellingtona lorda Lyndhurst i Sir Henryka Hardinge, czemuż była reszta składu zeszłego ministerstwa? Nie obawia się porównania i lord Mulgrave z hrabią Haddington; a tak dzielny oficer i statysta jakim jest P. Hadinge, znajdzie godnego następcę w lordzie Morpeth, mężu zarówno zdolnym ile ludzkim. O lordzie Melbourne, nie mamy potrzeby wspominać. Jego zdolności, jego prawosć, doświadczenie i znajomość rzeczy, wszyscy bez wyłączenia uznają.»

Odebrano tu wiadomość, że przed Kornną stanęły 4 okręty angielskie, których dalsze przeznaczenie nie jest wiadome.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od 12 Maja do 13.

Schweizer Jan z Galicyi. — Koropczyński Karol z Galicyi. — Tauber Markus z Prus. — Seidel Jan z Pruss.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Zakrzyński Felix Ob. do Polski. — Maciński Piotr do Galicyi. — Szymanowski Mikołaj do Galicyi. — Dąbski Franciszek do Polski. — Raczyński Józef do Polski. — Chłopicki Józef do Galicyi. — Rojek Antoni do Galicyi. — Kochius Natalie kapitanowa do Drezna. — Wittenburg Ludwika Ob. do Drezna. — Kosmeli Michał do Pruss.